

Hvorfor NÅ-boken "Kommunazismen" (1979) bør leses av Motoppgjørets lesere: Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

NÅ-forlaget introduserer boken med fölg. ord= "Utredningsarbeide er foretatt av et utvalg nedsatt av menneskerettsorg. Moderat Ungdom, som ser det som et mål å skape en våken opinion mot totalitære ideologier. I boken analyseres og likestilles kommunismen, fascismen og nazismen, disse 3 ideologiers slående likheter fastslås, disse politiske retninger kalles "trillinger" også praktisk sett. De anti-marxistiske filosofers debatt videreføres hvorunder fellesbegrepet "kommunazismen" utledes. Forfatterne Fr. Sögaard m.fl. understreker at de totalitære diktaturers terrorvelde med KZ, ensretting og opphevelse av menneskerett og frihet er basert på kommunistiske ideologier...

I analysens appendix IV anføres som bevis på dette at pr. 1965 satt hele 53 tidl.medl. av NSDAP i DDR's Volksskammer, deriblant stedfortred, pres.Dr.Horn, 5 ministre, 2 statsråder var også tidl. medl. av Hitlers parti. Der navngis så 20 ex-nazister i ledende stillinger i DDR, derav hele 18 tidl. høyere SS-offiserer, hvorav mange er medl. av Volksskammer, og aktive innen presse og Volksarme. Det er kun lite utvalg det finnes mange flere, heter det.

Til bokens mange sitat er det 75 noter: som eks. gjengis fra side 106: "Ang. de senere års massebord i Kambodsja uttalte kommunister Ulateig: det er ingen grunn til å reagere skarpt om det nå er henrettet 100 el. 1.000 mennesker i K. De ble henrettet fordi det var nødvendig. En sosialist, som ikke aksepterer en slik tankegang, er etter mitt syn ingen sosialist. (72) Og under note 72 jfr. til Haakon Lies bok "Hvem kan vi stole på?" op.cit. På side 124 forklares under et foto som viser Q.s besök hos Hitler at de begge var beget av en marxistisk tankegang ikke minst på det økonomiske området. Jeg forela dette utsagn for Ove Heidahls enke samtidig som jeg omtalte hva som står i NS prinsipielle valgprogram, godtatt i jan.1934 av NS råd og stadfestet 15.2.34 av Q., m.h.t. partiets mål = "Nasjonalt enhet uten klassemotsetninger og partier, et solidarisk folkesamfunn bygget opp organisk på yrkeslivets grunn med sterkt faglig folkestyre." Der 30 programpunkt inndeltes i V deler: I.Stat og samfunn. II.Arbeidslivet. III.Individet, slekt og folkehelse. IV.Skole og åndsliv og V.Forsvar og utenrikspolitikk. Devisen var at hensynet til Norge må gå foran individeres, partiers og landsdelers særinteresser. Egen fordel gjennom felles do.

Enkefru Heidahl svarte: "Dette med et riksting av yrkeslaug må da være bedre enn den LO-terror vi nu opplever. Det var tale om øket fagkyndig innflydelse. Men jeg var imot overdreven statskontroll. Dog var jeg for at legfolks innflydelse ved rettsavgjørelser skulle innskrenkes! Og frivillig AT fant jeg bra. Og det at stat-og kommune ikke skal drive næringsvirksomhet var jeg for, Forbud mot lockout og streik tok jeg tildels avstand fra men jeg godtar like det anarki som nu råder. Sentraliseringen av bankvesenet var jeg mot men at forsvaret skulle styrkes var jeg sterkt for! Med disse eks. vil jeg vise at gamle NS-medl. var like lite tilfreds med alle programpunkter som medl. av de øvrige partier er det. Men siden mai 1945 er parolen at vi godtok alle punkt".

Mange bønder fant det i 1933-36 tiltrekkende at NS erklærte å ville trygge eiendomsretten men festet seg vel for lite ved de forbehold som samtidig ble tatt i den forbindelse. Men NS fikk ved Stortingsvalg i 1933-36 kun ca. 2% tilslutning og derfor måtte det fortone seg som et udemokratisk overgrep at NS 25.9.40 lot som om det representerte folket overfor okkupanten. Dette skjedde på udemokratiske premisser og i strid med tidl.forutsetning om at NS kun via Stortingsrepresentasjon kunne utøve resp. innflydelse på Norges styre. NB:jeg har her påvist at førkrigsinnmeldte NS-medl.s forb. med NS etter 8.4.40 intet avgjørende holdepunkt er for at de skulle ha godtatt maktovertagelsen av 25.9.40 - jeg har tvertom påvist at de aktivt motsatte seg denne. Siden mai 1945 har NS'samarbeide med det NSDAP-dominerte okkupanten blitt fremstilt som et tegn på at NS var nazistisk mens jeg hevder at NS pga. samarbeidet BLE det - fordi det kompromisset på en måte som Q. måtte vite stred mot NS tidl. mål om NASJONAL ENHET! Morgenbladet har 23.2.80 en avslørende notis om de ovennevnte ideologiske allierte: der henvises til kilder som viser at under Weimar-republikken fant det sted over 150 avstemninger hvor kommunister stemte på Hitler. Disse støttet SS-folks kamp mot sosialdemokrater frem til 1932 og disse dannet under streiker i Berlin en off.folkefront. I Norge trodde vi at disse før 1933 var dødsfiender og derfor kom alliansen mellom Stalin og Hitler i augusti 1939 som et sjokk for alle nordmenn.

Nu vil bokens lesere antagelig innvende at Q. alt før 9.4.40 tolererte at det ble drevet anti-jødisk propaganda i NS og i den forb. henviser til side 62 hvor det gjengis 2 sitat fra en kvinne som dengang befattet seg med NS-propaganda, nemlig "Historien viser en kjede av konflikter mellom jøder og ikke-jøder i nesten alle land" og "Jødeproblemet er nøkkelen til verdenshistorien." Hun kalles "nazist" men selvsagt går det ikke an å fordømme alle som vover å påpeke at konflikten mellom arabere og jøder er et eks. på dette som "nazister", fordi dermed ville jo hele den demokratiske verdenspresse bli nazistisk. Under sitatet forklares bl.a. at verdens syndabukk- jødene - anklages for angivelig å stå bak den int. bolsjevismen og vestens korrupte finanskapitalisme og andre trusler mot den germanske rase. Vi har også idag partier i Norge som motsetter seg overdreven fremmedinnvandring med samme motivering men om de får 1% tilslutning skal de jo nu få statsstøtte osv.

I Appendix III gjengis et forkortet utdrag av en artikkel som stod i Morgenbladet 12.12.78 skrevet av Otto v. Habsburg, eldste sønn av keiser Karl I av Østerrike - under overskriften "De innbillte fienden." Hans analyser av Sovjets aggressive politikk bekreftes idag i de påskudd som gis for okkupasjonen av Afghanistan: "Mens vesten forsøker å redusere motsetningen mellom venn og fiende er det den motsatte politikk som preger Øst-Europa. Der drives bevisst forfalskning, dets presse angriper stadig "imperialistene", Sovjets utsagn e. krigspregete, sett i militært sammenheng, alt fremstilles som seire over mystiske fiender. Derfor denne konstante konspiratoriske jakt på sabotører og spioner. Det viser eks. Berlin-muren, minefelt, KZ osv. Sovjets repr. ved int.konf. opptrer tilsiktet provoserende, det illustreres av hetsen mot USA m.m. Oppdiktete fiender kan ikke motbeviste falske beskyldninger. Kremles sprog lyr av negative angrep formulert i tåkete begrep, som skal skape forvirring. Meget foregis å være forsvar mot NATO-angrep. NATOs ev. reaksjon mot Sovjets terror fremstilles som aggresjon. det kan dokumenteres av NATOs defensive forholdsregler. W-paktens strategi er derimot offensiv. Men visse vestlige politikere på radikalt hold later som om de ennå har vansker med å gjennomskue Kremles manøver. Derom henvises til deres misbruk av begrepet "avspenning." Kremles parvenu-sprog er vulgært og røber at den Sovjetiske ledelse på den røde armees slagkraft og vestens unnfallenhet. (Maximov fortalte i Oslo hvordan vestens prognoser om Sovjets fremtidsplaner svikter, at f.eks. Carter sent innså at i Afghanistan var okkupasjonen forberedt i årevis) Sovjet har i løpet av disse 70 år siden 1917 totalt avslørt at det aldri frivillig akter å tilpasse seg demokratiets metoder. For Sovjet-ledelsen forblir det marxistisk-leninistiske system hellig, og den vil ikke innse at menneskers frihetstrang ikke evig kan undertrykkes. Hvorfor later våre fhv. kommunister som om de tror på avspenning? Sovjet-systemet er basert på millioners tvangsarbeide i utryddelsesleier..."

Den NS-veteran som ledet NS-propagandaavd. idømtes i 1948 hele 8 års straff, + ca. 150.000 i erstatning, I lagmansrettens domsprem. het det at han var en "ung. villedet idealist," som ikke opptro ondsindet. (standardklisjeen) I dommen het det forøvrig at domfelte ikke hadde noen selvstendig myndighet ang. grunnleggende beslutninger om hvordan propaganden skulle utformes. Den var det min. Lunde som bestemte. - Dette er et eks. på førerprinsippet i praksis, men det ble som vi advokater vet tilsidesatt under NS-oppgjøret. Der skulle ingen kunne påberope seg at de handlet etter forskrifter von oben. Dommerne fant det graverende at han hadde forherliget frontkjempernes innsats bl.a. i Finland. Og desuten hadde han tillatt seg å kritisere exilregjeringen, og det var det kun NS-medl. som ble straffet for å ha gjort.

I boken er det et 5 siders avsnitt om samarbeidet mellom kommunister og nasister i Weimar-republikken: der anføres som et historisk faktum at hvis ikke Hitler i sin Wien-tid var blitt bekjent med div. kommunistorg. så ville NSDAP aldri ha fått det innhold han ga det. Hitler kopierte komm.s metoder, såsom terror osv. Der henvises til Rotfront og SA. og så spørres det om de menige medl. forstod at de ikke var døsfiender? "Partiledelsen viste at de felles interesser eksisterte men ingen av de to org. ville overlevere makten til den annen gruppe, fordi de ville de vel snart bli likvidert av sine samarbeidspartners som kontrarevolusjonære!!! Så forklares at Hitler forlot revolusjonslinjen etter det mislykkede kupp i 1923 men så sent som i 1930 sa han at han heller ville oppgi Øst-Preussen og Schlesien midlertidig enn å forsvare det bestående regime. (Fests Hitlerbok) Denne felles strategi tilsiktet å undergrave demokratiet innenfra. Så forklares at Hitler på sin vei til legal makt møtte sterkt komm.motstand innen partiet fra marxistpåvirkede personer.

Som vi vet var det ikke mere Mussolini og Q. som var påvirket kommunismen, på s. 184 i ^{Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014} boken nevnes brødrene Strasser og Goebels som Hitlers kommunistiske motstandere. Fest skriver følg. om G. i den perioden ="G. etter tilnærming mellom nasjonale sosialister (Nazister el. nazis er det senere komm.slagord) og fant mange identiske holdninger og overbevisninger: G. godtok klassekamp teorien og forsikret at Sovjets sammenbrudd ville begrave drømmen om et nasjonal-sosialistisk Tyskland. G. betvilte at den kapitalistiske og bolsjev. jøde var identiske og mente at jødeproblemet var mere komplisert enn man antok... Siden var det vel både H og G. som kompromisset.

Så heter det: men selvom kommunismen i NSDAP ble skrinlagt så hadde deler av dette program tilhengere innen partiet. Dette viste seg kort etter valget i 1930 da den nyvalgte nazistiske riksdagsgruppe fremmet forslag om sosialisering av forr.bankene! (men Norge godtok borg.presse som regel Aps propaganda om at sosialiseringen av norske forr.banker kun var demokratisering)

Avsnittet avsluttes med at store deler av Rotfront i 1933 gikk over til SA. Så forklarer i neste avsnitt av Stalin-Hitler avtalen av 23.8.39 var noe mere enn kun en ikke-angreps-pakt. Den skulle forebygge Hitlers 2-fronts krig så dermed hjelpte Stalin Hitler til å starte 2. verd.krig. Den avtalte også et dobbel angrep mot//på Polen. Og da Polen var delt av begge lands tropper så Molotov i en tale i det øverste sovjet 31.10.39 ="hurtige slag mot Polen, først av den tyske arme og så av den røde arme og intet er igjen av dette stygge avskum etter Versailles traktaten. "Stalin sa off. at det tysk-sovjetiske vennskap var "beseglet med blod"- i sitt takkebrev til v.Ribbentrop om gratulerte Stalin med hans 60 års dag (Rossis bok) I avtalen 28.9.39 med en hemmelig tilleggsavtale deltes visse områder slik at Sovjet fikk Litauen mot å overlate sovjetbesatte deler av Polen til Hitler.(R.s bok) Som følge deres ek.avtale kunne sjefen for de tyske flåteoperasjon si at Sovjets ek. hjelp var helt avgjørende for oss.(R.s bok) Sovjet innledet dir.mil.samarbeide med Hitler og stilte en marinebase til rådighet for tyskerne øst for Murmansk, som de benyttet til sept.1940: Den tyske ambassadør i Moskva informerte Molotov om angrepet på Danmark og Norge 9.4.40 og M. svarte at Sovjets regjering håpet at de tyske invasjonene måtte lykkes fullstendig. Sovjets støtte til H.s angrep på Norge publisert i Izvestija, som 11.4.40 skrev at "det kan ikke være noen tvil om at Tyskland ble tvungen til å gå til aksjon i Danmark og Norge pga. de skritt GB og Frankrike tidl. hadde foretatt...

Det disse anti-komm. NS-veteraner visste om Sovjet-terror lenge før 9.4.40 det begynner yngre n.forskere nu å titte på: de finner frem i Lenins skrifter hvor hvordan han forsvarte grusomhet, og dermed gjengis på s.99 dekretet av 5.9.1918 om hvordan Rød Masseteror organisertes="Efter å ha hørt formann for Tjekaens kommission finner folkekommisærens råd det tvingende nødvendig å sikre landet gjennom TERROR - for å styrke dens virksomhet og gjøre denne terror mere planmessig - å stille størstmulig antall partikamerater til dens rådighet. Det er nødv. å sikre Sovjet mot massefiende ved å isolere dem i KZ, at alle personer som har forb. med hvot-garistiske org., komplott og opprør underkastes straff ved skyting. "I resp. note 58 omtales Lenins kommentar til Tjekaens hemlige virks. etter at 600 gisler var henrettet som represalie mot drap av en hem. politisjef. Der henvises til publikasjon derom i Pravda 18.12.18, som er gjengitt i Rob.Conquest bok DEN STORE TERROR. Boken vakte litt oppsikt.

I boken konstateres at terror og KZ ble vedtatt 1 år etter komm.maktovertagelse i 1917: under slavearbeidet foregår omskoleringen. Slik var det også i Norge fra mai 1945 men det later nu gode nordmenn som om de ikke vet: trøss leseforbud for 30.000 varetektsfanger den sommeren så sørget fengselsansatte for at kom.avisen "Friheten" alltid var tilgjengelig i den tro at nazister var modne for kommunismen. Hvorlenge kommer unge forskere til å følge krigsgenerasjonen TABU-paroler? Den må forlengst ha funnet ut at det lille gamle NS var helt borg.orientert: der var offis., bønder, forr.folk o.l. Dette påvises statistisk i Brevigs bok "NS fra parti til sekt", som anmeldtes i ALs avis nr.8 1970. "Br. fant nytt stoff om den borg.blokk NS, F.-laget, Fr.Folkp. og Bondep. det er et partsinnlegg, andre forskere kan i nye bøker gi oss stoff så diskusjonen endelig kommer igang m.h.t dette tomrum mellom 1930-40 om vi da klarer å forlate den overbelastede helte-skurkehistorien 1940-45? Her gis en forsmak på disse mystiske år..." Nu forteller avisene at 1980 minner om tiden før 1940 men hva vet de unge journal. om den? Er det ikke snart på tide at ennu overlev. sannhetsvidner konsulteres så ikke alt som skrives er ren spekulasjon -ingen korskning kan bedr. uten at begge parter høres...